

omhandlede virksomhed eller stilling er uden indflydelse på revisors uafhængighed.

Stk. 5. Ønsker en statsautoriseret revisor at udøve virksomhed eller beklæde en stilling, der er uforenelig med stillingen som statsautoriseret revisor, skal den pågældende, inden virksomheden påbegyndes eller stillingen overtages, deponere sin besiddelse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.«

I lovens § 11 er der desuden bl.a. fastsat følgende:

»§ 11. Virksomhed som statsautoriseret revisor ... må kun udøves som enkeltmandsvirksomhed, interessentskab eller i aktie- eller anpartsselskab. Virksomheden må alene drive revisionsvirksomhed og eje revisionsvirksomheder.

Stk. 2. I interessentskaber skal alle interessenterne være statsautoriserede revisorer.

Stk. 3. I aktie- og anpartsselskaber skal flertallet af bestyrelsesmedlemmerne være statsautoriserede revisorer. En anpartsselskaber uden bestyrelse, skal direktionen alene bestå af statsautoriserede revisorer.

Stk. 4. Aktier og anparter må alene ejes af

- 1) statsautoriserede revisorer,
- 2) virksomheder, der i overensstemmelse med denne paragraf driver eller ejer revisionsvirksomheder,
- 3) personer, der er fuldtidsbeskæftigede i revisionsvirksomheden,
- 4) personer, der er deltidsbeskæftigede i revisionsvirksomheden, og som derudover ikke har anden erhvervsmæssig beskæftigelse,
- 5) medarbejderforeninger i den pågældende revisionsvirksomhed, der er uafhængige af revisionsvirksomhedens ledelse og alene ejer aktier eller anparter i revisionsvirksomheden samt alene har de under nr. 3 og 4 nævnte personer som medlemmer samt
- 6) personer, der har erhvervet aktierne eller anparterne som led i en medarbejderordning.«

Tilsvarende regler er fastsat i § 4 a, stk. 1, § 6 a, stk. 3-5, og § 6 b i loven om registrerede revisorer.

Der blev under lovforslagets behandling i Folketinget rejst spørgsmål om, hvorvidt reglerne i § 11 i loven om statsautoriserede revisorer og § 6 b i loven om registrerede revisorer udgjorde ekspropriation i forhold til de fysiske eller juridiske personer, der blev pålagt at afhænde deres ejerandele. Justitsministeriet antog – ud fra en samlet vurdering – at dette ikke var tilfældet.

Der henvises herom til bilag 1 til Erhvervsudvalgets betænkning af 18. maj 1994 (Folketingstidende 1993-94, Tillæg B, sp. 1559).

Det kan desuden nævnes, at der i loven om landbrugsejendomme er foretaget en detaljeret regulering af, hvem der kan erhverve en landbrugsejendom. Der er bl.a. fastsat regler om, at et selskab m.v. som udgangspunkt ikke må erhverve en landbrugsejendom, medmindre landbrugsministeren giver tilladelse til det, jf. lovens §§ 20-21.

4.4. Justitsministeriets udtalelse af 22. maj 1975 og Kammeradvokatens udtalelse af 26. november 1975

Den 22. maj 1975 afgav Justitsministeriet en udtalelse til brug for den daværende handelsministers besvarelse af spørgsmål fra Folketingets Energipolitiske Udvalg om det lovforslag, der blev fremsat i marts 1975 og senere førte til den nugældende elforsyningslov af 1977.

I skrivelsen anførte Justitsministeriet, at bestemmelserne i det daværende lovforslags § 9 og § 13 (om prisregulering og hjemmel til et påbud om at indrette elforsyningsvirksomheder på en nærmere angiven måde) havde karakter af erstatningsfrie reguleringer, der ikke var omfattet af grundlovens § 73.

Justitsministeriet vurderede endvidere, om der ville være tale om ekspropriation, hvis der fremover i de enkelte bevillinger blev fastsat vilkår om, at virksomhedens produktionsanlæg m.v. skulle afstås ved bevillingens fortabelse eller ophør.

Justitsministeriet var mest tilbøjelig til at antage, at et vilkår herom ville indebære ekspropriation, i hvert fald i forhold til elforsyningsvirksomheder, der før lovens ikrafttræden udøvede en virksomhed, som fremover ville kræve bevilling.

Det nævnte lovforslag bortfaldt ved folketingsårets udgang. Den daværende handelsminister fremsatte derfor i oktober 1975 et nyt forslag til lov om elforsyning.

Efter det nye lovforslag kunne der – i modsætning til det tidligere lovforslag – ikke i forhold til eksisterende elforsyningsvirksomheder stilles vilkår om overførsel af virksomhedens anlægsaktiver m.v. ved bevillingens ophør eller fortabelse. Der kunne heller ikke i medfør af lovforslagets § 5, stk. 2, stilles særlige vilkår til eksisterende virksomheder.